

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 11. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118838720.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

Da jeg havde spist paa Elbterrassen og saa mig om efter Opvarteren, traf jeg ham i Samtale med min Bekendt, Skolelæreren. Denne røg af en Pibe med store Kvaster og et Par Hjortetakskroner, som ingen Student behøvede at skamme sig over, og som aabenbart var hans Stolthed. Kanasteren lugtede behagelig, - det var, som han siden betroede mig, af den ægte gamle Altstädter - og han drak Münchener-Øl, - altsammen ubedragelige Tegn paa en Mand af finere Smag og Levemaade. Han hilste strax paa mig og lykønskede mig til at have fundet Logis. Jeg kunde ikke have valgt noget bedre Sted i hele Sachsisk Schweiz end Rathen; der var Udflugter i Mængde herfra, som vare lidet kendte; jeg skulde blot se ind til ham, saa vilde han give mig Anvisning. Derpaa spurgte han mig om, hvad for Landsmand jeg var, og da han hørte, at jeg var Dansk, bemærkede han strax ganske fornøjet, at han ogsaa havde været i Danmark - i fireogtreds, og hermed var det aabenbart slet 12 ikke hans Mening at sige mig noget Ubehageligt, men blot at bringe et Berøringspunkt tilveje, hvilket ogsaa for saa vidt fandtes, som jeg var godt kendt i Koldingegnen, hvor han i længere Tid havde ligget i Kvarter. Nu blev han helt ivrig i at spørge, om jeg kunde huske den Gaard og det Hus, den Skov og de Bakker - han angav med Pibespidsen den gensidige Beliggenhed paa den brogede Dug - og det var ham magtpaaliggende at faa at vide, om den tykke Ole Larsen endnu havde Gaarden med Kampestenslængerne og det grønne Stakit, eller om den var gaaet over til Sønnen Hans, der havde ligget paa Lazaret sammen med ham i Flensborg. Saa begyndte han at tale om den Træfning, som han var bleven saaret i.